

GEORGE ANCA

NU S-A DESCHIS PARAȘUTA

Din jurnale – 19, 20

SEMĂNĂTORUL
Editura online – februarie 2011

Nu s-a deschis parașuta

Pe toți i-am turnat în bronz

NU S-A DESCHIS PARAȘUTA

Iunie 1997. Analiză a timpului și spațiului în funcție de o persoană. Fețe de tarabă pe sprânceană mafiotă. Rumoarea a existat, lansată și de mine, că (nu) plec ambasador în India. Bântuise și crăița, salivase la cartea măturată securistic din ochi. Înghițea în sec după un sindicat. Ocolul totului pe după explozia nimicului.

cine le mai ține doar de drag portrete fără de odrasle ori numai cu fete anii fără urmă ca de prin istorii roata învârtită pe oasele horii astralul prea tăcerii apleacă-te la culme stejarul va să fie acum ce încă ulm e înfrigurarea curgă izvorului marda în dușmănie cheamă-mi și câinele în șa scurtam umbra pe nimic de-am rămas hârb inamic îngrozit de-ale cosmosului crampe interiorizate la domiciliu în conexiune cu parașamanii strigăt de nesingurătate salut măcelari laoonii fontă balaurii montă

Muson românesc. Lumânări aprinse la Colțea pe câte trei rugăciuni aburite a cere iertare greșelilor. Fata, de la Sinaia, cameră cu view la Cruce, Piscului, Arsă, 1400, Babe, completare de munte. Dentist. La 9 Săhleanu. Ciozvârte în picaj de la decapitare la tăierea coloanei. Șah cu un om beat. Elefantul fugărit de tigru din cauza unor fotoni. Riscul cere protecție. Andru practică terapia destinului.

cerule ce ne reverși ochii uzi de vulturi șterși să vrei și nu te mai poți pune în locul dezrădăcinătorului tău degeaba i-ai povesti priveliștea ce tocmai o distruge dădăcindu-te viii altora pe toată ceara părinților fiii împotrivirii abată-i din zare și ciocârlia regret a nu fi murit de tânăr(ă) amazoane călugărite în pânze de păianjen timp-energie trecumenism coloana s-a dărâmat pentru că era unică în lume mincinoșii extremi citta deviante antropologia lucidității to work like a Trojan floarea de tei inundată proteine în chip de viermi interdicție exponențială creierii în bătaia razelor gama femeile la tină din doină nicio daină în haită securității prin turmele restriții nu te mănâncă pielea nici nu te rogi în Delea agonia empatică a indigenilor carisma veneticilor rebomba risipitorilor din labirint cât să ne învățăm altă invidie pe propria prostire răsfrântă cu aerul mantelor desfășurate în tăcere fără amintire bolți înflorite pe replica gigantilor spre marmora soldatului păsările își cântă aleanul din ce în ce mai în van cine pe cine omoară să nu mai fie țară tăiate rădăcini și vene cenușa se mai interesează de noi

Emil Cira mi-a lăsat o sticlă de Murfatlar. Grecii au un loc pentru orice pretenție de gândire, care ar rămâne tot în grădina lor. Tunete de cu noapte, musonizare. Rupere de București cu agisare de defenetrare cum se sinuciaese oaia niște alea caprele. Nu mai dau telefon, nu mai supervizez traducerea. Totuși, casa Văideanu? cine întreabă? Anca, peste noi a dat o mare nenorocire, ne-a murit fata, condoleanțe, să-i spun ceva? nu, un doctorand din Grecia, poate-l prelua dânsul, pe assesment, vă caut zilele astea, ce nenorocire, îmi venise în minte Anta, se pusese ploaia, nu mai trăznea, a suferit? nu, accident? nu i s-a deschis parașuta. Ce paloare văzduhul înainte de trăznete și ploaie. Debandadă comportamentală. Unde este inviolabilitatea domiciliului? Prietenul Ion nu s-a ferit să mărturisească. Ieșiți afară cu mărturia voastră, taină a spovedaniei. Toți sunteți legionari, frontieriști, pistolari. Mitică Bordeianu zice că eu primul l-am lovit pe Costache Opreșan. Post dictum, Decebal și Vercingetorix, suntem învinși. Nevoia de degete. Cultstrăinism. Răvășirea de multul răului. Ezoterism penal. Rinocerb. N-a tolănit-o de-ajuns. Maestrul de ceremonii ne iubește.

compoziții anii mințile priveghi

țestele crăpate privighetoreghi
mamele asfixii tații de alcool
noaptea mici unghere geamurilor gol
morților torida coridă pe țeavă
gazele talmudul citindu-ni-l avă
chimie-mă și pe mine
raiule bucură-mă
iadule răule
iedule chiaburule
raia adusă
de prin Riad crai
nemaislamic
pe trambulină
nu la boală abia scularea
gonindu-mă cruce îmbiere
păduri și-ar arde tot aerul
numai plămâni bronhii
respirația tuturor ființelor una
în gloria sufocării cuiva
dă-mi și azi frunza
să i-o dau cetinii

Un anunț cu trei vorbitori. O să fie filosofie, mi-a spus Augustin. A ne debita treimea în conexiune. N-am nimic. Tu universul, dânsa politica. De-o săptămână prin tribunale din toată lumea, din toate timpurile, rar crimele gândirii, poate plictisitoare. Antepenaltate nonseniorială. Speța onirică nu se lăsa filosofată corecționalist. Îmi goleam mesajul bolborosit în așteptarea litaniei non-lieu. Saltimbanci Saltin Banat winners halved without struggle in a sunny day one vertebra flies toward highs. Sorana Gorjan, ireneică, se va dinamita fundația coloanei, axul.

a nu mai scrie poemul nescrierii nepoemului parcă-i venea să plângă de soarta ajungerii în vârful cozii pe rugină suind chemător de ruși ca toți paraliticii șchipoii americanii în debaralele necunoștinței cum să pricepi saxofonul altfel decât in summer time Rusia nu ne-a făcut decât rău America nu ne-a făcut niciun bine am pierdut ceva ce n-aveam Clinton vine pe post de Terente toți președinții României au vizitat România pentru a o sodomiza drog nor zădărnice mană mălură tăciune zburător oare ce mă doare că mă doare tare vino cu mine caietule turcule

Stelică adusese cafea, între două Magarete. Una tomitană, taietoare. Erai acolo când ai pupat-o. Puterea stă în atuul personal. O bere la Postăvarul. Pune și-un verb, dă-te la o parte. Am trecut la soare și la ceasul mare cu baterioare. Il sole non tramontera. N-ai ce număra aur nici alte metale numai timp. Trenul oprise sub o coloană două ace cu ață unul fără cu care s-o fi ucis le iau pe toate trei le înfig în paltonul lui Brâncuși. Trenul pleca prin ușile deschise în haina de piele acele crimei lasă-le cât să mă împingă steag unguresc pornisem în alt tren bătrânul citea își deschisese valiza goală. Amanita Paloides ucide amanitinele și paloidina.

împinge-mă cu nasul zici că zicea Cristina

de dorul învierii te pomenise ci n-a
citit proscritoarii tradus bis non est idem
ajungă patimi firea prin ea să ne deschidem
timpul din urmă oameni femeile aiurea
copiii și bătrânii dans muzica pădurea
ce-ai recita știință din Eminescu dia
trăiască-ne a devi prozodicatravia
accentele iertate păcatele pe pector
pe cine să ucidă în ultim logos Hector
ucide-l africanii strigându-i lui Ali
a mai trecut o noapte în dans kathakali
povestea ameteții în scuturare genă
aude doctor Anca se-ntoarce în gheenă

roaba o descărcam în abis noaptea de mine se și omorâseră pe mine adormit așteptare de-a treia în
codul rodul din inundații și mai spălătorese cu neamestecate mente poesis bine ne-o fi în
răscumpărare pe repetiția comediilor carcerocavouri cât mai în iad mai paradis zenitul nullum
crimen nulla poena sine lege seară atlantă bătrâni s-ajungem avem timp Dumnezeu iubește detaliile
la ce s-o fi socotit văduvă fugind cu Dumnezeu baghetă de redactare dublă la două capete ale
selecției onirice avalanșă de fragmente ne va fi plăcut literatura de nevoie ca unor personaje de
rezervă înșirându-ne în fața frunzelor toamna prin stolurile altor halucinații mamă inexistența
coroziunea Rozinei catharsis invidiază hybris melancolie pustia neajunsă de glumă până sus pe
Găina doctorița zice că ești terminat fiu-tău nu vine să nu te prinzi te-au și adus acasă de la spital
nici cu chibritul pe dungă nu mă mai înțeapă țântarii nu mă apuc de tutun decât înaintea împușcării
ce-oi fi înțelegând prin tutun și ce prin împușcare credeam că e prințesa mi-s floarea fânului ultim
pescuit peste legile apei nu muri înaintea mea je veux choisir ma morte piramide di paura nisipuri
floarea primăverii culoarea limpede pierdută în gustul roadelor picuri de ființă pe luminarea
domelor

Până veniți, ne apropiem cu Dinu, urându-ne timp răcoros, că tot i-au pierdut manuscrisul francez la
fundație. Subconsulul, dacă n-am uitat banii pe biroul lui, vai, se poate, așa e sigur. Nu mă voi îneca
sub Sydheros. Am destul umor pentru o lacrimă, plicul nescris, înăuntru cu bani. Un teatru paralel
paraaforismelor lui Vasile Băncilă. Nu e vorba de înecat, să nu răscolim sufletul acelor locuri. Nu
înotând în Kriticon, marea cea mai adâncă. N-are Plata (antibiotice?) că mi-ar da. Nici bere nu-mi
luai, nici varză nu-mi vine să mănânc. Plătești, arunci saci și zbori. Merită să trăiești pentru frunză,
Plato. Plec peste o oră în Creta, Cora pe fir, mai vorbește cu Creangă, da, cel de la Râmnic, peste
Olt ori peste ocean.

cine a tăiat utraquismul pe nemestecate grecii au păstrat kayronomia așa or face și americanii
bolnav pe lumină sănătos pe întuneric poeți răzuiți de jucătorii la loz lozeam în somn câinele tace
motanul toarce înainte vreme transcriam păsări construct iradiant în labirintul fără margini
documente înecate de dimineață mâinile elice în aerul plămânilor timpanele înțepenite în smoală
sunt în Minos semnele tale din cer odihnește-le cascada călugăriței mă proiectează în visată
convalescență îmi vine soarele în ochi dispariția oricărei scheme epice dintr-o minte pretins literată
ca o paralizie o bidimensionalizare cine ți s-a povestit nu trăiește n-a murit dintr-o spumă s-a scornit
afrodit cine ți s-a jeluit și nici nu ți-a povestit recunoscându-ți umbra cărunteții rostogolindu-mă aer
de nepământ altădată voi dactilografia a mia parte din literele astea cu eliptizări ermetice în fals nici
epitet necum metaforă libertate de dicteu o depărtare subtilă înfinit șotron de insule insulari amfibii
stânca din rugăciunea de aer egoismul părăsirii de sine exodos epivivases katisma

Nu sunt nici eu de-al casei. Afară e briză cu praf, iz sărat. Povestea gândacului pe rana malacului n-aș spune-o, nici îngrecare de lume, cretă de sânge. Lumea o să intre și iar rămân singur. Metaphoraporter. Penticostali prin iradiere. Cunoașterea chiar e păcat măr. Așa o fi și în Venezuela prin terminalele aero. Simțul tragic mi-e pierdut din India. Vapoarele din Pireu ca prispele. Sângele mi l-ai spăla, rana ți-ai adăuga-o. Am intrat în zona singurătății nesingulare. Insule-stele-horă. Pot să scriu eu românește o mie de ani că nimeni nu le are aici, pierd caietul, doar sângele semn. De-aș face pe mutul bine mi-ar prinde, transcriind monosilaba, ori două un cuvânt la nemurire. Ziceam să fie nouă dacă nu opt, durere de cucută în arhipelagul Socrate. Oxigenate grecoalice ca la Roma. Obişnuiesc să-mi creez un loc în holuri de așteptare metafizică. Prestigiul supărării, avalanșe împinse de sculpturalitatea zorilor de-au ricoșat din capete de filosofi. Veta o fi pe lângă mine, mă citește, zice că e bine orice aș scrie, să se facă și ea că mă citește. Mai barbar de atât n-am cum. Nu mai sunt cu Mateescu în Jaipur să-i spun că seamănă cu un grec, pe când nimerim la pușcărie. Și celui ce n-am fost (la templu) salutare. Insula ne-ar mai pluti, munții i s-ar înverzi. Mă voi revanșa miercurea viitoare la răsăritul soarelui pe mare.

monada Hersomissos Rethimno Iraklion megalos exegeticos călătorie-ispășire cuvintele filosofilor fac parte aici din limbajul comun Niceforos lumini de Knossos am ajuns pe pod jos prăpastie nu mă arunc mă poate zbura vântul stație bătrânele din Southampton carabinieri din Bressanone în spatele cafenelei taximetrist mă duce el fug până la vapor sărisem peste gardul de piatră spart tunel din Palermo de două ori bătuseră clopotul și toaca de fier feerii de limpezime și stâncă zăpadă prin orizont Chilworth you remind me someone someone nice nicest lumina aprinsă tot timpul poate cea mai influentă cultură din istorie pe ei i-or fi plictisind ceva de toate zilele dacă nu sursă de necaz și sărăcie m-am așezat la mijloc grosul vor fi greci ca-n Israel evreii ca la noi românii de-i așteptăm pe străini Vamvos conduce azi berbecii zăpezii întunericul văluririi ori întunecata/oasa vălurire atoatecerurile right for identity dialog of recognition kirio estatomeni Delphi et Epidaur andron perepsis multiculturalite a la mode gali monoculturalizați poemul culturii diferenței arvaniți free pedagogy sofismata vii și pleci valuri de ce-ai fugi înaintea soarelui de sub mare numai teorii aduserăți în Creta ceara stelelor ia tiparul serpentinelelor grecii vorbesc mai repede decât o luasem eu voluntary migration

Bine cu amplificarea. Nu-mi auzisem dreapta. M-au încetinit grecul și japonezul, tusea și junghiul, albul și galbenul, cărunțul și cănitul. Oi fi lungit-o cu Sanjiva Reddi, interromânism, limba maternă ca limbă străină. Grecoaica americană da cifra de două milioane de unguri. Mă uitasem uneori la fețe, păreau în ascultare. Îmi dădeam seama de tristețea mea, a lui Ghibu – care s-ar fi bucurat, amândoi -, grecii au prins că-n Atena se traduseseră și vădeau a ști titlul revistei, citarea scârbită a (de)teritorializării în franceză, cu ghettoizarea „națională” a lumii a treia – mai ales supărarea (ce m-o fi apucat) pe Consiliul (comunist?) al Europei. Deh, paper-ul l-am scris direct la mașină, într-o zi, iar acum ce-n serios îl mai luam. Și japul, la fine, că a dobândit un nou concept, utraqism, dar la discuții, că nu poți ajunge de la bilingvism la multiculturalism, sunt alte lucruri, limba, cultura, școala, sociologic, da. Se dădea la mine, l-am lăsat, cum or fi fost și ei vorbiți. Măine (ia, cine e chairman) kayronomia e dublă față de utraqism, trebuie sărit zdravăn – e mult Vinod, păstrez un poem (aș putea lua fragmente din toți, introducând metoda kayronomică a teatrului limbilor sau de limbaj our kayronomic method of theatre of language). Țânțari? Puține îmi rămân de adăugat, cât am de tăiat. Ilașcu în Creta, ca și în Tirol – pentru sufletul lui, pentru sufletul nostru. Venirea aici merita. La coffee break, Cipru m-a oprit cu intenție, d-le, da, ai multe prezentări, ești Mr. Anca, da, m-a interesat, voiam să văd Creta, era o bună ocazie, n-am bani de turism. Când colo văd niscai valuri și pagina de caiet. Sângele de pe copertă s-a înnegrit, rănișoara e încă roșie. Bine e fără tv, fără slujbă, într-o ureche (la propriu, cu dreapta umflată). Mare lucru să ți se întâmple lucruri în rândul lumii, măcar și prezentarea de astă-seară.

ne mai învărtim verticala inexistentă ce n-am fost și nu vom mai fi de ne-am face cadou viețile de ni s-ar primi când ne grăbim de le-am primi când le-om fi pierdut strânse destine în munți de filme astă-seară Kazanzakis mai grecizat ca mama lui nimeni n-auzise pe Vamvoukas Iacov l-ar fi vrut în traducere prenumărarea minutelor măsura kairosului de primăvara asta în Creta a la Cornell post-

Noica bătrânii salutând-o pe Marie-Louise amestec de afacere și amintire înțelepție pe neexcursie mie-mi ajunge înotul am dat pe muzică grecească

Precum în contemporan cu ochii la roșurile dumberăvii lord, aici, închis, pe muzică tristă până în India și înapoi cu Megalos Alexandros, pe suta de metal. Nici Rethimno, ceva Heraklion, Atena, pe drumul întoarcerii. Nimfe și efebi din imageria arsă ori cioplită. Față în față cu japul, decât salut, nu poftă-bună, că nu ne mâncăm. Pliptănă-mă palmier mării spuma până la cer vâscul tău bombardier. Nervozitatea armoniei grecești într-o fantasmagorie a sublimului departe de lume spre paradis. Câte spume mor pe mare țărnuț moare mările ca Iordanul botezând umanul cu toptanul până la anul. Călătorie desculță pe nisipul ud la răsăritul soarelui între spumă și iarbă. Kritiko Pelagos. Spatele a-mi străvedea pietre algele munți nea cerul mamei noastre te-a egipteanca tot așa soru'mea.

aforismeni kanoniki am întârziat kratos pronias vede că scriu metaxia lor protocathedria de ce pleci albastrule logotontimografikon narkotikon barbaron karakteristikon fundamentalismon etnologia libertății i-am dedicat-o lui Nikos Kazantzakis ethnoikon un nevăzut popor ethikon paradoxia glossa optokratos ne-o mai tăia Yama într-o tâmplărie plutoare viața numai poezie proastă mamă Afrodita cocoșii din Knossos discuție cu Mialaret Einstein al pedagogiei a fost în România acum 20 de ani osuar în Arkadi all constitutions and books on constitution

stanță muntele în apă înierbat
munte stanță în apa ierbii
apă stanțată în iarba muntelui
iarbă apei muntele stanță
police scos din chiromanție
urechea dreaptă călugără
în ascultare pe alge sângerii
colții fundului de mare munților arși
noaptea pe valuri piatră cretată

La un timp, fur o motocicletă, să mă plimb, aș înapoia-o, atunci nu mai e plimbare, și nu știu omul, oi abandona-o, m-o blestema, o pun într-un cărucior (cum intrau transcomurile în vapor), curând rămân gol pușcă. Ies din carieră, două-trei trepte, zece metri, și toți dezbrăcați, însă porțiunea mă terifizază. Mi-e obsesie muzica dată încet, că n-o aud. Am închis ferestrele, mi-era frig. Tare, variațiunile pe Zorba, mă liniștisem, iar încet. Grecoaica blondă vorbește repede ca pe muzică, parapolierno, apohronos. În căutare de stăpâni, albesc în Creta pe trei sferturi. N-ai pune cretă-n halbă pe spuma Afroditei, adâncă mare sub ființă albă. Megalo galopul, pe cal filantropul tulbură potopul. N-am curaj s-o întreb dacă e aromâncă. Mâzgăleli de texte cine știe în ce limbă, pene de ciori, de-ar citi cineva din Aristotel. Elena Metaxa zice de accent, că știu toți că iau notițe. Dumitra se minuna că de unde să fie marea periculoasă, iar ea înoată, nici nu găsea în franceză poate pește sau al șaselea cuvânt pentru zăpadă. Vasiliou, de 60 de ani, însurat la 37, cu trei copii prin școli, cu studii în Scoția, dixit, învățător, doctorand între neînțelegerile facțiunilor și șefilor lui de doctorat, în căutare și în România cam cât costă și toate celelalte, o să mă interesez și-i trimit vreun prospect, iar el să-și prezinte tema și tot arăta pelteaua grecească, aia o să fie, nu mai avea răbdare, la șapte și-a recuperat pionezele și foile poster-ului, l-am lăsat cu ele – văzusem pe dumnezeu desenat de copii ortodocși (ochi-cer-natură), reformați (copaci), martori ai lui Yehova (galben în jilț, fără picioare – că așa se simt părinții din cauza copiilor, pardon, copiii din cauza părinților care-i țin de rău. Marie Louis auzise de la profesorul de fizică Guga că grecii au făcut mult bine când au fost trimiși de sultan să conducă Valahia și Moldova. N-am avut loc și pentru constituția engleză, pe care o aveam în bibliotecă în traducere tot franceză, tres bien. În desenele lui Hilohi, litere grecești cuvinte românești, litere grecești cuvinte grecești, litere difuze sensuri difuze. Rigas, cu studenții, a comandat poză afișului românesc. Grecii australieni se difuzaseră și separat. Zisesem de constituția

engleză pentru Margaret Sutherland. Lui Iakov Iram, domnule, e o coloană, și constituția și educația, una, amândouă, artificială și tragică, dar coloană, tragică pentru opera-coloană a lui Brâncuși a fost doborâtă, endamage (Miala). Congresul s-a terminat de două ore, înot în marea pe dărâmate, privind vârful muntelui înzăpezit Idha, leagănul pruncului Zeus.

Antic bilet de teatru din bronz. Cercuri-cercuri, hore și cu Miala pe micul skion. Mâncătorii de oaie, la mese lungi, ca pentru pomană. Mitter, că de ce India își ține săracii în felul ăla, păi unii cred și că toți nemții sunt ca Hitler, nu toți au fost naziști. Ce-a putut să ajungă Cristos, Kir. Ce vrei de la Iran, că-l știu, am amenințare cu moartea. Ajunsesem la San Giorgio. Dansul cretan îmbină teatralitatea și ritualitatea cu flori și gestică masive depășind erosul sau epicul spre spectacolul pur aprins de lyră. Ce-am mai tras de pioane să-mi scot afișul. Yram, spăsit, înlocuit de Mitter. Professor, we decided to have you as member in WAER Permanent Council representing Romania, such is on constitution one member per country, thanks for honour, Margart. Sophocles a introdus al treilea actor și a mărit numărul coriștilor de la 12 la 15. ne-am înțeles după mers, uitătură, tristețe, umor neîmpărtășit. Simpla prezență spune mai mult ca un discurs.

1997/2011

PE TOȚI I-AM TURNAT ÎN BRONZ

16 ianuarie 1998 (de-aia și 1989). Ne-om covârși deritmat, ca eonii. M-aș specializa iar în nonsens. Viața impopularității ne maicasmarice.

Căciula nu ți-e și pe capul meu, reproșați-mi acoperișe acoperiți-mi reproșuri, unde vă voi găsi adresele, prieteni și dușmani la răscruce, salvat pe computerul disperării voastre. Sufletul tânăr în somn pe zbor acum cu biete vapoare încărcându-ne amurg argo nautic tic împământenească-și decât să se prefacă tot suferință, el este tatăl meu ea a fost mama mea, te-a urat întâi pe tine, în Liubliana altei sirene și de acolo iar în Kalamata scrisurile mele rarefiindu-se.

Bachus românii tot ca racu-s, croitorie nedezbrăcată geamăn la naștere ultimul nasture, cine ce să-ți mai năruie sfârșitei peșteri rugul în eco. La vârsta morții mamei a căderii tatălui încotro s-o apuc spre ea sau spre el de două ori despărțiți soru-mea omorând.

La ce-aș mai întrerupe hazardul obiectiv cu atingeri nisipoase de sunete netransmisibile eco ori amintire avatar ori catabază, hibernare capetele șerpilor în diagonală vacile îngerilor din leprozerie

tu pe mine nu mă chemi
eu îți vin și fără nume
în ființă după vreme
până-n cealălaltă lume
să-mi fii mamă mai bătrân
m-ai născut nu mai murii
în mormânt pe datul sân
tot învii și tu și vii

Caricatura de educație pe care o faceți voi în școli e un pic ambiguă entropică. Pe toți i-am turnat în bronz fel de fel de proști atitudine provincială să sacralizezi pe Eminescu. Nu te-ntoarce ele e-ntors tot timpul, toate cărămizile sunt dizidente, aquila non capit muscam, senilism și sete de puț, arătam atât de bine de dimineață încât era să fac onanie, o să-ți crească negi pe nas, omorâm pornograf, vorbește de undeva dintre omușor și creierul mic, trei zile în bocanc de spirt dizolvată în alcool cea mai masculină romancieră senzuală precisă fără prejudecăți, Severus nu severnâi unu plus unu.

S-a dus și Elvira ce început de an nefast, nici englezii nu confirmară, securiștii se dezlanțuie de aproape și de departe, la loc comanda premiu de la Severin, mai rămâne să-mi găsesc buletinul. Rugăm d-nii chestori să roage pe cei de la presă, moratoriu din birourile permanente, suntem

singurii competenți, aplaudat de ai noștri, mă simt indignat, protest vehement, să-și ceară scuze, se contează prea mult pe naivitatea noastră, aibi răbdare, abuz de interpretare. I-ai respins că mă respingi niciun destin clar mai stăm de vorbă multul amorului pe-a târziului delăsare nu numai biologie nu numai psihologie atunci?

e țara plină de sindicate ca surda pe mormânt one may say things became difficult mai gândește-te gogoșile viscol pe laudă nu mânca pe ochite am jucat ulcerul pe bătute scuzele în jumătate de păr și iar pe mâine altă avalanșă noro ce uichend fără Vârjoacă a nu mai fi capabil nici de depresie coparalizia părintelui fiului când lumânarea pâlpâie între apă și aer moarte și ardere puținul răsculat planetă răsturnată antichitate mormântală ca la joc încinși ne despărțirăm în diagonala armaghedonului desprinderea deprinderii de prindere textualismul femel testemel muieri adiacent ondulației spirala nebuniei spațiu-timp în Uzdin de-o fi nins părintește copiii din Boian de-or fi corni podul ascuns cetate cu soare promoroacă entuziasme de retuș mai lasă-ne croncane

joimărițe flutur ape
curți eliptice firmate
bleumarin liceu nu proz
verde uscat pe bani
mai mici peste premiu
cu împrumut fără mese
ce oboseală pe cap de paj
dați cu banul de prag
imemoriale vedenii truate
starea de vorbă a zarurilor
în parkinsonul tablagiilor
poate o netiradă prin
înghețul bostănăriei
plâns traficul iernii
a trebuință ancestrală

Eșecul de aseară nu a fost (numai) al meu, al lui Rajiv și al lui Marga, iar ambasadorul Malaeziei și un fost ambasador al Indiei mi-au căutat compania. Nu l-aș suna pe Sântimbreanu, că doarme Plata. Mi-ar vedea costumul pe premiu, la a doua îmbrăcare, după indieni. Mulțumesc, tată, că ai venit, și eu ție că n-ai băut. Mateescu, dacă i-a citit jurnalul. Aveți sprâncenele lui Nae Ionescu – da, dar ale lui nu erau încărunțite. Spre monseniorul Robu lume. D-na – eu mai de sus din Maramureș – oți fi evreică – ați văzut evreu catolic? - sunteți frumoasă – acum 30 de ani, poate. La aromâni, de dragul cernăuțenilor.

numai tu și întuneric neamuri înăsprindu-ne vise nevisându-ne arhaică etnia oii nu vezi decât racul retrocunoașterea nu știi n-ai fost nemaifiind cu capul înapoi pe dreapta ce alte mituri negative la lăsatul serii ancestral urma soartei soarta turmei încet învățul beznei suprapuse poeții racii șamanii macii ouă roșii în yoga singuraticilor de mâncare ținte în snopate ruguri igrasie omenească pușcăriile plan dediplomatizat pictorul se va face tablou în depresivitatea tinereții minoritare du-te timp nu te mai respir chiar m-aș plimba al soarelui de după viscolul siberian

Nu mai am răbdare să mă liberez. Nu te juca cu viața mea, de astăzi nu mai sunt a mea. Tu ești roua dimineții, fără tine simt că mor, te iubesc, te iubesc, te iubesc, vreau să fii a mea. Am mai tradus, am mai bătut la camsată, iar ne-au dat copiii afară de la tv – că așa făceam și noi părinților noștri, făcuse Plata. Weekend-viscol, soare, frig, no news, scandaluri de ecran. Quand le corp est calme, le

mentale est calme; Quand le mental est calme, le monde est calme.

greșeala ta doamne și eu
din a toate-ți urmă
parcă păstorște azeu
cu mine neînturmă
răsfăț zvântat te ajung
d'aur pritocul prin șiră
care orb care ciung
decapitat Yudishtiră
oprit în vâsc dus pe copcă
nu te mai aștept nu mai vii
trage tata să moară hop că
lumânare-i aprind la vii
celule în ziduri în aer
psihologie la metru
mortua est cu Baer
îmbiindu-ne salpetru

Uitate ceasul, cravata – pe băuta de azi-noapte. Stalingheț, se uita careva, oi fi mort, femeile mă fantomau și s-or fi lipit între ele, foste șolduri personale. Țiganca tânără tot ștergea inexistența. De ce am închis geamul. Nu iau ziarele ucraineni. Cozonacul pe engleze. Onorariu de postumi. Vazamaniuc, „tati” vine. Sântimbreanu are pneumonie. Văideanu va face două conferințe. Cernăuțenii bumbăciți de sindicat. Mahmud, cernăuțenit, sindicizat, Chatterjee, că ambasadorul e nefericit cu quotation-ul și să-i cer scuze în scris. Am pățit ca Vinod cu țiganul nostru, numai că eu nu sunt certăreț. Abia-mi pot reveni. Brăila, cu navalistii și Lupașcu facem manualuț alternativ. Săptămână de schizofrenie femelo-hindusă. Împinse amintiri peste tinerețe și rezistență. Bine că tot mă mai face careva aiurit. Nu-ți mai citesc niciun ziar de bine ce-a venit Tavi. Nici poezie, poate psihologie japoneză.

trezește-te și lasă-te de meserie ori adnotează poeziile lui Ion mare și-e tristețea doamne singur în atâția agoni suferi oriunde bucurie că mori tot soarele pe toată zăpada ieri și azi doliul topind s-or fi știut iarbă corăbierii sunt lacrimi creieru-m' a câta oară pe mâncarea focului nisip fără întoarcere munți și oceanului nici că-i pasă

O mare eroare – am crezut că este filosoful Mircea Vulcănescu (nr. 46). Este Romulus. Chiar el? Sunt emoționată. Îl ador. Un reportofon. N-am unde să public. Publicăm noi. El a scris mitologia? Da. Voiam să fac o carte de poezie pe mituri românești – vedeți care este. Falangele Herăstrăului mă reîncarnau. Ești așa de puternic – gras – că unul singur discută cu mata. Ce să mai fie, Somadeva. O să-l felicite pe nea Romică la 86 de ani. Regula jocului cu sumă pozitivă.

acum își intra în mână ca o ieșire din comă ce-l apuca a muzicalitate prin toate sferile ubicuu țestele poeților și Saturn înconjurându-i alambicu la loc în paradis inconștient până se mai poate muri pe toboganul oaselor în jos decapitare scrisă capăt

când argumente dacă-au fost
scapătă sâmbăta prin bătrânețe
m-aș întoarce în Creta abia cost

viața asta Cnosos crete crețe
măslinii o brumă rari ierarhi
de-o măcelărire turcească
de la Viena vină plutarhi
istoria s-o ziărească
noua vară din ce colonii
pași a ne covârși în târziu
Malone dies Polonius colo ni-i
Ieraklion ba Williamsburg fachiu

câtă dispariție românească nu mai e voie sufletul nici la purtător darmite la vatră toată româna e greșeală semințele mărilor pocnesc în ciocul papagalului cuțitele se ascut în tocilărie mi-e frică să te întreb ți-e frică să faci ceva n-o să faci nu mai fac lăsați-mă-n pace

timp sepie gen Eugenio
la scala duminică-n dom
arhanghelul sabie genii o
însângerează om genom
ochi cărbunar la nava va Giosue
căpitănia plai de vedenii
sufletul tuturor morților sue
argo azi matelot al gheenii

Potcoavele s-au rânduie. Mme Ivanciu ne-a dat cafele la zece inși, ca ziariștilor pensionari – se laudă cu Elveția și pe urmă îți cer de lucru. Nestor face 80, vrea la mine. Îl serbează pe Geo la 90. Ciel sans couleur, fleur sans odeur, femme sans pudeur. Femeile și eu, încă doi ambasadori. Să facem un seminar, suntem într-o conspirație. Venise și Caius, apoi Dogra – Marga iar telefonase că are ședință. Am trecut la masă, în sufrageria dinspre Dacia. Creveți, pui cu mazăre, orez-sos, sarailie, vin alb și roșu, gargară, ospătar creol și o grasă românească. Mai las-o, domnule, că e și ea mică și proastă, cu ruși, nu cu americani. Cea mai mare prostie e să ne lăsăm comparați cu belgienii cei proști, că pentru ei și portughezii le sunt belgieni, în NATO, în UE, mai mici, mai săraci, saudad. Nu prea avem vaci în Brazilia, au adus din India, iar pășuni din Africa – stau acum foarte bine. Rajiv nu e pentru triumfi, ci pentru sangha. Eu dezvoltasem shanti și ahimsa. Ieronimo îi trăgea cu proiectul Gandhi-Eliade-Lobos, se băteau turcii la gura lui, și în franceză. Tot dădea că dacă-l avem pe George Anca, directorul Macovei (de la Pleșu), Monica, abia apoi ambasadorii, e, iar Rajiv, că are el infrastructura și seriile libertății, să nu-i zică marginalități fertile, ci moștenire și viitor (heritage and future), pe la începutul lui martie. La marginalitate fertile – istorie conjuncturală; retour du sacre; adult cultures; Cow in Columbia; usable past; BRI (Brazilia-România-India) cultural sangha. Descoperind Brazilia, o civilizație tânără, o perspectivă a timpului în viitor. Nu rezultate materiale, ci aventură intelectuală. Deviation of focus. Laser enegy. The Romanians don't like small things. Selfrespect. Heritage and future. Change of politics of image. Romanians (Tzara) in Brazil. You need strategic elites. Reagan Kantian. Marginal people enlarge your horizons, your azimuths. Brazilian-Indian solutions (both on the fourth place). Invasion of the minds – no more of territories, cultural imperialism, globalisation. România tratată de WB precum Costa Rica ori Brazilia. Romania is condemned to prosperity. El senhor GA. Romanians not to be against Romanians, not to commit suicide. You are the best (or the worst?) geographically. Portugal, an anecdote country. A, ați luat bovine indiene și le-ați pus în coride, nu, în Portugalia și nu se omoară taurul, iar în Brazilia

coridele sunt interzise. Bombe de pace. Germania. Nu există UE. PM indian s-a dus direct la WH că ajută contra Iraq. Pe ici, pe colo, delir după cafea, creolul înfioat, în alb, mi-a adus și un coniac, de-l refuzasem (al doilea, la garnizoană – unde mai citisem citate masonice unu' și unu').

Cam mulți sperjuri în guvernul ăsta. Dacă ei iau arma în mână, o s-o iau și eu. Noi nu am luat un tren din mers. După Greuceanu și Pupăza din tei, vine o vreme când trebuie să citești și literatură sud-americană. Jucați tenis de picior când eu făceam legi, ce se întâmplă acum e apocalipsă, domnule. Eu am muniție de bună calitate, domnule, plecați de la ușa mea, eu la furat n-o să merg niciodată cu hoții. Dacă ncepem cu istoria, n-o să ajungem niciodată în ziua de azi. Margini de timp, incest cultural, de la 1 la 3.30, o conversație în viteză de bhajan și samba – ca la lecția de engleză de dimineață la artileriști, căpitanul își adoră mama adoptivă, pe cea care l-a făcut n-o vede în Vânătoru. Îi mai duce o pâine, are discuții cu nevasta, da' ia găscă, ai ei nu sunt demni de respect., e, ce să facă, s-o aducă la armată, pe bani mai buni, lângă el, că eu sunt fin psiholog, și șase are-n pat, șase acasă, acum opt aici, de n-o fi prea mult, depinde, după zece ani, cât se mai vor, problema era cu pâinea pentru mama. Un colonel l-a anunțat să facă rost de cazare pentru 70 de angolezi. Maiorul suna că să nu fiu eu supărat că plătise puțin. M'apuc de meseria englezei pentru ofițeri.

opioide neuronale percepție dermo optică straniețai paraoniric dragobetiene cum ai fixa pe ecranul orei-zbor etern rescrisă nonsurpriză ziarele citite vinul băut boa prin temple cu ochii închiși a ne declara de-ai ritului spusă spuză rugăciune de lapte aplecarea păcatului pe cadavre toaca în turlă morții pe lumânări chipuri sângerânde sfâșiate de lilieci ceara cerului fânuri cânepii sânge închegat în cărămidă arborele vieții pe covoare neînnoptarea de după moarte ciclopi ambliopi compoziția și-a trăit decompozița nu ne mai apucăm de nimic de teamă că iar vin rușii nomura tăcere orice cuvânt un denunț

O croazieră, ca pe Dunăre, pe după girul lumii, cu trenuri și avioane, eu cu Plata, mieroși, crystalici (tot n-am făcut mult în viață, n-am condus mașină). Mai mult vom fi discutat, boierește, peisajele. Coborâsem ca la o defecțiune și conversam într-o cameră, hai să ne plimbăm prin parc, iarbă, arbori înalți, alei geometrice, am luat-o la fugă, eram în chiloți, luasem viteză, palmele desfăcute, uuiam cât să și zbor, unde e Plata, am luat-o în partea cealaltă, am și alăturat-o, pe străzi vag portugheze, favelas, ceva, jenă de înfățișare, bazar, coastă, cartofi, română cu accent, careva cu defect la mână, vapor, ocolești pe acolo și întrebi de Titan, ca port, ca vapor, cine știe, repede jos să nu mă facă ăștia poștă, da' cumsecade, niscai femei, niciun Titan, m-ar fi păcălit ăia, într-o hală, careva că Titan, da? m-a luat cu el și, suiți pe scară, mai mult femei, spânzuram de niște inele pe care trebuia să le împingem în sus, să le lipim de zid, în timp ce ne țineam, impoderabili, de inelele din stânga, eu, parcă se și plătea, vaporul trebuie să fi plecat, Plata și fata, era și ea, câte nu și-or fi zis, prin câte, pe unde, cu ce, în Băneasa, o stație de unsoare, Miu în inspecție, eu doar mă interesam ce și cum, ăla l-a mânăjit pe șef pe toată fața cu vaselină, și pe mine și pe el, pe toți, mai apoi tot așa mânăjit eram când v-am ajuns, ca și'n casă, de v-am povestit, când a fost? am întrebat.

Diplomația înseamnă politică, militarie, economie, iar cultura abia ajută uneori să meargă celelalte mai plăcut. Repede o teorie pe Iran, îl fascinează, scrie articole, arian ca și India, preindoeuropeni, mai sunt și alții, plus emfaza – mărirea pedepsei lui Rushdie e parte din sistem, chiar dacă noul președinte încearcă noutăți, că ce puteai face sub Ceaușescu, beh, Kamenei. Parcă se înființaseră și Vlad cu Natalia. Ne-a dat o copie – făcută de noi – după un articol al lui publicat în Calcutta, de vizita lui Emil, cu poza palatului poporului, pe lângă care trece Dunărea. Părea că nu știe că Nehru ar fi intervenit, prin U Thant, pentru eliberarea deținuților politici – că să căutăm documente, ori Radhakrishnan, la rugămintea lui Eliade, pentru Radu Gyr. N-aveam vreun interes să-i fac impresie, nici el nu mă impresiona. Venise Sântimbreanu cu vin, mi-a mai lăsat, a gustat și Gajendra – Diaconu, nu, un pic Hilohi.

Lectură sigură, suspans-secret. Două câmpuri luminoase ce se rotesc invers. Centuria Turya. Mușchi secretomani, tempo anihilant. Confirmarea minutei anterioare. Informalitate. Nu amenințați niciodată dacă nu aveți nicio modalitate de a vă retrage. Agende ascunse. Avocatul diavolului, chiar

dacă este de acord, acționează ca un oponent. Urmărește-mi gândul, nu vorbele. Cea mai absurdă întrebare este aceea care nu este pusă. Lecturi pe după creier, săpăligi de mătrăgună, roza cruciană – geaba apărarea lui Pandele. Trec pagina spre mirosul tot de ceapă.

autohipnoză întoarsă pe dos căptușeala feței copitele îmi flutură urechile falanga valul fresca unghia turla valul varul vopsea fresca buricul zidul falanga zgârii mângâi undui zgâlțâi năclăiești mângâi tencui sângerii zgârii vâlurești ondulezi undui

The Idea as World. Lowendal era aristocrat și iubea țărani noștri. Ceilalți prizonieri, cu antropologia lor. Editorul neînțelegând nimic. N-o să mai țin nici jumătate din hârtoage, oricum la moarte vor fi aruncate. Le-am adunat, hârciog, să mă ocup vreodată de ele pe îndelete. Great Writers and the Golden Mumbai. Mai an și crâng în Puntul Stâng. Există plăceri și sub amenințare. Păcat de paralizia ta, tată. Gigi Zamfir, cetățean al Găeștiului cu un concert între ai lui. Spuneai că nu ești bețiv, că nu-ți place să bei singur, tocmai, toată proza mea e transcrierea pălăvelilor voastre în timp ce mă dădeam inspirat, asta la trecut, cât despre acum, n-ați rămas nici geloziei. Mamă indigo reginei. Ce spirite mă vizitați aici stați. Dacă merită să trăiești, dacă trăind degeaba nu ți-ai ajutat dușmanul care nici nu te bagă în seamă, cum ai fi mintean de străin. Atunci pe aici se rachetează în neant, nepăsarea, neapăsarea până poc casapăsarea, fermecătură, stați dracu' la un loc, ar zice bocitoarele fiilor lor, întorcându-se spre ucigașii fiilor lor la care mă gândii azi.

locul ne ține grație mâței viața ni s-a arătat la refuz nu voi rima făina tărăței m-oi concesiona te dezacuz ține-o-mi radioestezezi lasă-și capra din iezii cine atunci animale pe la tâmpurile matale dacă e pe-așa bestii ne bată cu vleştii mila de noi nu există de existăm pe pistă obsesiile nu se decontează dușmanilor patriei presă uleiului metresă perversi derviși reverși vârf de ac te atac cărți ne jucate voce o cenușă poate lumea are nevoie de încă o sincopă cum îi spunem ce nu-i spunem nu te gândi la istorie personalitatea expresiei vezi că nu suntem proști prostule cât de puțin mă respecti criminalule pus de criminal să-mi tulburi existența în inexistență cât plictis în normalitate altul în cerc altul în sionism oamenii mai pariază pe cămile dispăre povestea din capul vinului erați și voi o haită fiind politico biblie neîbătat întrebatul de-oi vedea această caligrafie idei peste orice justiție idiotizantă cât vă voi fi de recunoscător pentru condamnarea la moarte oicine-ați fi în compania-mi smeură greură mie-mi place prostia voastră mai mult decât a mea deșteptilor e nenorocire câtă decizie oceanelor nu ne crezurăți os mai ca voi crezând în Hristos persoana neom Ionică Hrisostom precum în comparație așa și pe pământ nu mă mai bucur nu mă mai înspăimânt mi se pare mesajul suprem al tuturor sugarilor muribunzi în toată actualizarea puerocentrică vorbele ne cășunară Sahară un rând corundând

students of verossimilitude
thunder masks down poem
by Eminescu in Thule
forgotten statue for tear
joyfully remembering heroes
humorous wounds of mother
mankind in youthood
look at you as for the first time
meet you from side of so many
names fuller like on internet
at least real sound
everything more than real
just beautiful out of jail

long sad story to change
give an idea of happiness
not too much for boring
be it survival with holidays
take this encounter as number
in time of rediscovery
you having your life before you
let me have a good landscape
of advancing silhouets
also hope will turn a sight
for who first time enjoys say
what you will what you did
I heave a word of the same beauty
selfdiscoverylike prayer egocentric
don't mind parents like you
young with no sameness
let the oldest member of you
he may tell an Indian story
on a blond princess as
Eminescu have seen a
Sweedish girl under Himalaya
so happened to him to translate
first from a Sweedish last
from an Indian and us
the bearded sculptor then
ended in endless column
even destroyed now a days
by old finance or so
arts are no more find
a way to save them
o divine craftmanship gone
come with something in place
as Stockholm seen for the first time
by comers from other places
by people of the place even more
Stockholm whatever I have
to give you would be nothing

but perhaps my love un to God
my love un to beauty may
glitter a while in your air
remembrance of king reaching us
students in spring with big
minds clearing the continent
for our group an Eminescu token
poets of others in encounter
how beautiful the difference
as revelation together
beyond self and other
beyond this century
I will copy this line
and recite in front of you
you will pretend that you like it
then I will sing your eyes
your ears your countries
everything known only to you
and you will forgive the aed
who foolishly took himself
in lineage of Homerus
if not of all jailed poets
translate the light in a photograph
from the unseen before sight
sing rain by sea a rock
on golden ring in paradise
hands flying body constellation
eyes oblivious of cosmos
a day and hour a minute now
what a surprise to exist here
yeasterday as if in dream
tomorrow what a remembrance
how to get to such hereeness
providing it is the most beautiful
what a prize of providence
what diluted tragedy of being
an aesthetic return from former pain

an imagination beyond salvation
may the avalanche move us back
yet reflexes would light area
of human quality in photograph
deer dance of the multitude

Ultima marți, soldă Thunder în Berceni. Lecturi onirice pe cimenttext, detenție în criptare. Îl omorâram pe căpitan. Bine că n-am scris eu. A venit unchiul Marin. Îl omorâram pe Iorga. Firmă de retraducere, retrădare. Am iubit o singură actriță, aceeași pe care o urăsc infinit. Mi-a distrus fiica, dacă ea nu vrea să răspundă. Nenorocire, fata are părul gras, după belgian. Nu te avem decât pe tine și să te decimeze Olgaguy. Te duci oriunde, la bibliotecă nu vă certați. Jignito. Pe urmă, îți dai seama cam cum o ducem. Fata mândră, noi pleoștiți, nici mustață, nici arciți. Mai bine luptă – pierzi – dobândind caracter.

cum pluteam pe actoria decapitată de Olga tu basta altă decapitare îți dedic o pagină precum și viața poate se-alege praful uite-te la iubirea-ne reacția te onorează oi duce-o mai departe fără de teatru egalul nu există și poate nu murim mi-am dat ceasul în urmă nesigur nici pe al tău dar trebuia să te împac să ierți și câinele când spui că dormeai și nu-ți amintești bombănelile când unul când altul te pândeam a explozie ne-om fi plimbat în uitare tenebra undească vecinii iconice spaime cu plugul în electron ne iubim de nu ne mai prinde seara vârful de ac o țară depopulată mor nu ne-ar târâ elocința pe eșafod de dragul capului izbit de zid încă o tiradă la pas caii pe iarbă copitele plutesc în amintirea unei călătorii

Cele mai multe derivate au cuvintele față (35), moș (31), prost (20), colț/dascăl (15), șoim (13), tipar (12), turc (12), chiabur (12), pic (23), șurub (11), calic (7), franțuz (8), cazac (5), cavaler, lipovean, mojic, poștă (4). Irina vrea șef de doctorat pentru popa Dumitru. Molecula dopamină a plăcerii. Proletcultismul era mai onest decât dilematismul cu pretenții de ton oceanic prin răgălii - Popa din popice, popicăria se prăvale, păpădii și săpun pe murdăria satanismului amator. Irodiada. Când colo, o vizitasem. Ne-a Ion plecase la groapă când ne-am întors. Am dormit. Ptreceam Anul Nou în cel mai mare hotel, în cel mai luxos apartament – făceam familie cu Plata, Mialaret și Aurelia Diaconu, am început cu bere, aproape uitând șampania, și ne-am culcat, cu lumina stinsă, femeile vorbeau între ele de câtă lume e, dacă nu și de când am fost pe munte, afară se dansa în horă, burghez, a mai fost vorba de șampanie, parcă am băut, știam bine hotelul, din alte dăți, ne plictisise de lux și-l dormeam. Vederea n-a ieșit rău. Am primit tablourile franceze, faza pre-violoncel, enciclopedia de cronțanit cu ochii. Câinele blând, da' nici să-l mângâi. Și băiatul era manierat, dublu inginer, iar părinții te-au făcut serioasă după primele vorbe, nu era să te dai tu, am zis eu, da, a copilărit în India, s-a interiorizat. Știa de Rim. Nu cumva să rămână în America, nu-și mai vede familia. La ducere îi pupasem pe bătrâni, la întoarcere și pe băiatul bătrân da' simpatic, feciorelnic, de vrea taică-său să aibă copii cu zdrahoana noastră. Ne-am dus pe Atena încolo până pe Victoriei unde-or fi fost mașinile alea. Ne salutaseră de pe balcon, toți trei, ce-o fi fost în mintea lor, e rândul lui, s-o ceară, vorba Platei. Îi plăcuse tratația, că se simțise țarancă, Plata văzuse amestecul ăla oriental.

cârcei în ochi de cioară scriu printre elice ai fost povestit vergi de patos de nu ne mai știusem ani de zile lefter proletcult pauză la crimă nu vă deranjați n-ai de ce să te impacientezi nu fă valuri să nu pui mâna pe pahar cuci rusești cumperi câte craniile vrei de la cimitire îți pui pe birou îți faci lampă reacții la desecrații post-coloană țeastă-mască tonusul mortificării

1998/2011

George Anca

HRAM

Achitanul, aquitalinul de pe peronul gării. S-a dus și moș Buburucea. Acolo sunt un nimic, făcuse doctorul. Ceai de păpădie. Mă spăl pe cap. Să fluierăm această a doua temă a preludiului. Fetele nu se botesc, homosexualul fredonează. Vom deveni mai dezinvolți. Cântatul propriu-zis e exclus. Auzi în tine, fără să exteriorizezi. Mai e un domn. Nu-l văd. Rotunjim buzele dar nu scoatem niciun sunet, Bach, fluierat nefluierat, mut, aer, îți sui un zid sonor, muzică interioară din gâtlej. Cântul mental, cuvinte nerostite, asta distinge omul evoluat de cel mai puțin evoluat, eugenic, Georgică, un gând pur nemaisimțind servitutea cuvântului.

V-am spus că sunteți obsedat sexual. Mi-a intrat goală în pat. Uitasem orice dușmănie, ireneic. Fiece arătură, tot o sămânță. Doctorița îmi arăta aura, ușuind. Abia îndoisem schimbul de energie pe somn. Nimb îmbălat de poliții. Ar îngălbeni și stejarii căzuți în furtună, s-ar libera recruții nesinuciși de planton.

Mi-au atacat și copiii, să nu ia premiu, și nevasta. Rod și cearceaful de sub fund. Ilenuța s-a opărit la fund. Popa Spânu cântă la vioară citind cu glas tare până ajunge să-i sune muzical. Pocnește în cap copilul, a șlagăr. Erau di răs. Se băga cu picioarele-n ciubăr că era cald al dracului. O pisică pe umăr. Nu te respectă. Comuniștii ne complexează rodent. M-au dat la televizor. Adresă la Focșani. Pe apa Milcovului. Scoruș. Cioran a devenit buddhist. Ce așteaptă laicatul de la ortodoxie. Gauloise. Vă chem spre putere. Să ne integrăm în Eminescu. Dar cine suntem noi? Prea aplecați. Regăsiți-vă aici. Identificați-vă. Katharsis general. Mă duc la punctul zero. L-am vânat toată viața. Cumul de răzvrătire.

o iau de nu se vede spre Gara de Nord cu vorbe în Titan de nu ne vedem pictori de nepictori muți amuțiți de muzici dracu' vă cumpănească mai avem o infinitate discută-se neiscusința putea fi contemplația singur într-o nonentitate culpabilitatea inutilităților absolute urările pe programarea diferenței tragi din tutun și oftezi contra mea mie mi se pare ascultare de fa preotesei i se făcuse rău în cafas attimo fugente proces strigat măști integrale urâți frumoși instinctul itinerant închid fereastra pe după câine

cine vine în locul lui Romulus? cum cine, el. păi e inconștient. cine e? Gheorghiuță, da, când, la 12, unde, vine mașina, pot să mai vin cu cineva? sunteți sărbătoritul, o femeie frumoasă da' să nu vă-mbătați. scoate că vine francezul, pentru el o scot, vin mâine, vino cu suedezul. o ninge la gura halebardei a ne tăia mia la tra. zăpadă nealbastră, ba agheazmă de la Biserica tuturor sfinților pentru cancer ganglionar și la mulți ani și ce-ți dorești, că de ziua ta nu vii, i-am zis să treacă la figurativ și a pictat tot semne, la noi abstractul merge greu, că-mi iei gândurile

ca la păstrăv cu veselie de pe lista tot mai înecată în linii arunci pleazna de pe când prietenul se înstăpânise vâvelor solzilor pentru a se întoarce în mare sărind delta agapa agonia te cununase câinele ce faci iar faci convulsii se joacă strânse peluze memoriale ne-om retransa pe spinarea planton nu pusesem în discuție nici condiția umană nici pe Dumnezeu ne-am chiar ironizat contextele băiatul și-ar mai vrea tatăl deodată iar spune o vorbă din câte nu-i spuse două vieți

Bont frigul pe copacii dărâmați de zăpada înghețată. Micescu, scandalizat de erori tipografice, ebraic în loc de clasic, abuziv în loc de aluziv. Madam Crăcea, m-ați trădat, v-am trădat, ce-ai vrut să spui, că n-ai mai venit, sănătatea n-a mai mers. Retrospectiva Baba, spaimă-rege-nebun-arlechin-autoportret-suprafețe-clarobscur-venețianism-rembrandtofilie. Cu ambasadorul Dogra, o oră, să facem să apară până-n martie o carte a românilor despre India, câte 3-4 pagini, de

cu 2 – 300 de ani în urmă la zi. Să sădească el un copac al prieteniei – pe unde se năruiră ai furtunii, pe lângă izvorul lui Eminescu? Îmi dă Footprints in foreign sands.

percuția fulgilor ciocanelor asteroizilor stelelor strigoilor martirilor vânzătorilor valurilor naufragiilor semințelor amurgurilor căinilor căldurilor înghețurilor alburilor

peste proza de-a citi peste umăr lătrături prefăcute ziare simțire transă în tranșeu a nu mai cunoaște în credință înghețat și mirosul de tămâie răsfațat numai anticristul nedeclinându-ne răstignirea poate din carte măcar tătarii

de-oi pleca pe frig cine te mai scrie de-o să te intrig e pe veresie de o să mai ducă anima artrita matală nălucă nimeni părăsita

alergătură tronconică bulgăr de chepenguri arici de umbre fanromatice hoții întru hipotermie ori plează hramul aproape gheață râpi înșorite în întâmpinarea țiganilor adie vadul stafie

de-o zi nelucrarea a șasea a șaptea în joacă și sistema astfel fugărit în vis te trezești și sinucis până te apucă melancolia iar și te lasă melancolia izbucului om refraterniza cu morții rândul lor la unduire amintirea nici atâta între noi

acest prizonier și vaca lui în academia de sub pământ prin ziua invaziei eu mai devreme voi prea târziu august decembrie nerepresat și tot o ospetie de hram cu protocol cucernic pe la Cernica în chilie ne-am fără Mogoșoaia înșeua

tot în tren ai sta zăpadă pomii n-ai mai dărâma ne-om da de gol cine de cinema cine se duce în India la ușa mărturisirii în așteptarea reverberațiilor inventează-te între clasici tăiați de limbi

iar o moarte de Brâncuși mă Luri măluri avarie din vârful la ruși mă Turi mături iar o rugă prea târziu sfinte părinte infinitul în sicriu minte oseminte

de prea adâncă noapte dus năravul strigoii se încetinesc în tăceri agramate suedezul n-a venit de neună cântând amazoană un chibrit zece la sută vând amazoana taură douăzeci la sută nu ni se instaură identitatea

tăvălește-te în trecut pe urme de melci de roți cum înainte vreun mamut și tot vizigoți pe-al tinereții revers pe icoana de berbec însângerat jers eu neantropitec

ți-ai auzit toate descompunerile nu mai ai chef de compus cum întru neființă ai fi ce-ai făcut bine nu și se iartă ce-ai fost nu mai ești nici nu te-ai năcut

cum înnebunește omul și nu se mai face bine cum ne înnebunește pe toți și nu ne mai facem bine o luăm la sănătoasa prin sănătatea lipsă cel dintâi ne aleargă amenințându-ne cu violul

cărțile ceasul veioza peisajul jazzul gnoza ea din spate liceu din față muzeu el din dos Făt-Frumos dindărăt moș omăt

în locul programelor cosite de catârce schizofrenice suite în copac chiar ce brâu de nebune impotenței accesare din ghetto în țeapă și ele ne-o împart la trântori cu închipuirea cronconică pereche perechilor de hienă îngrășate în context ospicios ospiciu auspiciu firi în cleștele otrăvurilor din cotloane bânduinde cine nu-și are cosașa la cheie cătușa nenimerind-o clopot praștie colcultie parașutantă limbile cuțitoite de crivăț falangele smulse din comerț a binecuvântare reversul schimbul porțolilor beznelor pe aceeași geocancerie sfori fixe în apocalipse urnite pe aceleași sortii până te-oi liniști și mai și de la sine fără blestem câți nu te lasă în pace pentru că își lăsaseră în pace ucigașii darabanele rable mai mult scuipat pe deșerturile de seră tu cum ce fericire eu tot așa la ani mai mult la altele mai puțin numai prietenii-mi mor oasele proprii și mă dușmănesc ce dușman îmi sunt trăind ocupat să mi-i iert pe ceilalți și s-o mai și spun cât să-i énervez la pusul mâinii te-aș fi vizitat ori de hram după conferința ambasadorului indian om vedea ce chiciură ce accidente ghicitul în morții nativi la mijlocul timpului până la altă aniversare pe cine să mai vezi de-a gaia nici în Găești unul din frați altul de-al Vioricăi jocuri bârlogul s-o mai nărui plecare până de urs m-oi părăsi strânsura nicio căutare nici cât în viață până-aci abia nedus la Râmnic mortul meu dar nici la cremator la câini pisici și păcuri ortul tot în ocean înecător banalizată cumpănă toamna cu vise de peste viață o simultaneitate scuturătoare interdicția mâncării ultimului măr sau cum îți spune conștiința zice Eva fetele noastre încotro noaptea te-aș fi rzgat să mă ucizi iubito când începu omorul pe scară și te apucă inima și de lași tocmai se întorsese de la criminali unde nu-i pasă a se mai întoarce zici că poliția l-ar amenda aldămaș pentru omoruri noi fiică-sa nu mai avea curaj să urce cu maică-sa n-or fi suflând s-a luat de bietul domn cu cancer femeia lui se distrusese secretarul

vine că de mâine gata mă depășește problema omorului orice oră virtual între ei nimic toți contra tuturor pe rând și astfel și împreună la ultimul nici presiune apa debalansată prin mintea lui la nebuni nu-s nici de-ai lor după injecție ne-ar distruge până la cei nenăscuți fericiți nebunii liberi violenți autograful pe lentilă Vasile Capșa închis ce-a fost s-a dus nu mai e nimic doarme în pat cu un ursuleț Bali o capodoperă a zeilor bărbați în transă Margaret vrăjitoare mesaje simbolice pe o petală de floare prima oară atinge pământul pătat 15 semințe cannabis tortul miresei taxă pe infinități proteze și orteze gnot ciungă muștar vacă alveole urlete la nesfârșit că a plătit și n-are apă rece cu evidența oricărei agresiuni fără ca nimeni din auditorii de după uși ori din alee să ne arătăm ca de frică de lașitate de masochism de curiozitate de fără rost

Măcar fata la slujbă, pe mutare – le are, e practică, nu se fașează. Weekend vegetat sută la sută, abia mutate surse dinspre doctoraș, el nedepresiv, ba cu apropiere de țintă, cum stă bine tinereții. M-oi fi adunat din aruncările săptămânilor trecute, provizoratul se orientează pe vizita francezului, programul indian. Ungurii merg pe linie de autonomie, refuzul limbii române. Decanul feciorelnic precum birocrăția, a nu se maltrata.

Apocalipsa Brâncuși. Avalokitevara vrea să fie Buddha. Buddha vrea Nirvana. Reîncarnări (mnodule) pentru mântuirea celorlalți. Calea Boddhisatvilor preluată de Eliade, ca titlu de capitol în istoria sa, în minte cu Calea eroilor lui Brâncuși? Milarepa – boddhisatva. Nirvana, de la Homalaya în sus? Nicodim, în mintea lui Brâncuși? Sculptorul se va fi identificat pentru omenirea sugestionată cu acel altul suprem, nesfârșirea formelor buddhice în peștera lui Nicodim, în Impasse Ronsin, în grădina din Indore. 17 ceruri tibetane, începând cu Mahabrahma. Formele nu sunt nimic decât mintea. Golul increat.

ajutați-mă să pun lanțu' îl dau dracu' de lanț eram răgușit complet dacă erau hoți îmi luau bicicleta că era rusească ai văzut drac mort și rață-necată jucați-vă un fum o amânare Rembrandt am venit de unde să plec Doamne la hram nu era diavolul poate Adam sub picioarele arhanghelului ușa se deschide prin giulgiu ferească-vă greul pe noi Dumnezeu voi vouă noi nouă nova o constelație gen Moldova mi-e milă de oricine ar fi sub talpa sfântului prepotent mai bine nu vă sinucideți fetelor abia mă spăl de spălăturile altor creieri cedru nu cidru Sadoveanu întâi și apoi Sântimbreanu cartea e un scriitor scriitorul cititor cititorul băutor băutorul cartofor noi avem obiceiul să îmbrăcăm cartea pe cei goi semințe băieți două pachete la o mie tu de ce nu le coci pe-alea de la dovleac vreau d-astea nu mai bate cu piciorul că te-aude conductorul nu mă dă jos că sunt polițai nu ești îmbrăcat sunt mare mai trece apă pe gârla aia îi cer bani să-mi iau pistol păi n-ai mă păi vreau d-ăla mi-a luat și înghețată și pistol ne-om fi de hram făcut de râs mâncau pomană fetele călca arhanghelul pe om au bani mulți și fac legile un adevărat pictor vede prin haine

ce de mai mister
o țuică de prune
mitraliarder
dune pe genune
uite-l Tandaler
într-o rugăciune

punctul răstoarnă circumferința până ne întremăm în spovedanie bani poliției crime paranoia sculpturalitate prin ceruri balaur amurgul atotțiitoare inexistentă peștera forma călătoria neînceputului ciment ne zăvorâse văzul Milarepa ne întorcea munților la întâlnire cu Nicodim degeaba criptograma zi fără amintiri umanitate usturoiului din piftie umblăm în corpore fără Dumnezeu că democrație scapi de nebunie și femei o femeie nebună căzătura urcă scara și-mi ia capul măcar nasul poliție de biblie prin toate ale Timișoarei fugit de șampanie în campanie hramul nu mi se topi scandal papagal noul sole albul absolut pușlama curată și-a notat numărul de telefon al legii sindicatelor 50% crimeuri stângaci v-am spus dreapta sindicală crede că ești prozator aș scrie o carte neprogramată lanț schizofrenic Ahile Medeea vitejia magia fecioara altor valuri floare Ionel de peste vale dei tempi

OMÂNEȘTE

Transportul în unicat. Metaphora. What deals just non. Senza ambasciate. Se băgară oltenii și-n Constanța. Cuiburi cucilor, secăciuni, nenorociților incestuoși, ciudaților, bazbuzucilor pe invers. Meritau spadele atingere. Goale șlepuri tot împinge vaporeșul pe canal goală memorie vacuum Cernavoda fetească sul ponte contro di tutti paisagi on the cross în cruce de mesteacăn. Perversiune de minune, haitic mai rar, cunoașterea e-a ciorilor peste dealuri (sinonimie a neantului) zburând cucii, tu grâu tu șanț tu potecă numai până la orizont stuf poți să mori în orice clipă înțepat de un fânțar. Tu ești grâu, eu sunt grâu. Mi-am construit o zi cum și ea mă dorise. Silozuri confraterne. Erați verzi eram tot galben hibernalilor pe-acum de-aș fi zburat în Bali prin cerul fără insule pământul ce mai are case bărăgan. Navă carducciană. Pe Ferdinand, pe Tomis. Benedizione. Diapsalmata.

fără fără apetit rămurișul click adunarea a treia noroaiete tranșeelor tot umăr lângă umăr momâia mocirla gemina pe frunte roata de muzeu sufletul pe copcă expresii minus mesaj strigăte pe din afară tristețe de ritual de-oi mai vedea o primăvară personajele politica menopauza leafa scleroza bârfa ura frustrarea depresia maslul (in)dependența sărăcia lașitatea înșelătoria denigrarea furtul falsul tribunalul sărbătoarea parcul necesitatea petlița claviatura coaja copilul calculatorul balconetul strada vertijul mama internaționala armata masoneria alianța vrăjitoarea șutul tâlhăria măsluirea călărirea pornografierea scârba căruța spălarea televizarea pleșca racolarea mințirea batjocura cârpăceala miloaga fațada caducitatea isteria slăbiciunea clevetirea crima calviția schizofrenia nesănătatea benignitatea rugăciunea blestemul încruntarea descompunerea șperaclul elita cotul inteligența statul cutia farfaraua excelența universalitatea japca mutilarea natalitatea prețiosul sprțnceana gena mecena piedica motivația pofta

părăsitele ademenesc peregrini
frumoasa laudă biologia
ploaia se preface zăpadă

Nu prea mai merge mâzgăleala de-o viață, terapeutică, scrisul dicteu, fără punctuație. Cum să te mai joace artificiiile de alaltăieri legumite peste fanfară între surle de lemne. Ai stat de vorbă cu țiganca, ba da, o mezalianță.

ualitatea reștină omano-atolică
oată umea ace olitică omânește

să nu-ți fi dat seama niciodată de viață vagi tandreți urlete pe-ale râsetelor amurguri cum îți dai drumul sinele dispare bumerang tu te duci și numai el se întoarce

în studio în templu
la puja la concurs
tupeul de exemplu
în parc te-mbracă urs
în lume în matsya
cu avatar primar
aprinsul trup tipsia
ți-l urscă pălimar

O Indie cu mulți copii nevinovați. Le-am zis jai purusha. Meșameș, cu ochii în puroi. Nu ți se mai dădea mâna. Ospătarul îți aducea în cameră mâncarea, întorcându-și fața, să nu te vadă, s-a

fi luat prin văz. Leacul popular era pișatul de fată mare ori de oaie de la munte. Suflu de bombă în catacombă Titania Obe ron în Kobe. Genul tibetan taciturn până la om mane padme hum. Calore heath sacrificiu Vede Uma e Gimbutas.

Abia amendasem cu pictorul perfectul simplu din Păcală și Tândală ai lui Buzinschi, ediția definitivă. Mai tăifăsuise, cum nu mai răbdare de nimic. Fata veni de la Cluj pe la 4 noaptea, citea Plata, torcea – mai și hârâia – motanul surd. Un pui de convulsie îl încerca pr hodorog dog. Cu papagalul tropăisem limbile – buzele – sinusurile. Două feluri de vin și țuică la canastă, c-am și bătut bătonții. N-am avut caietul ăsta, aș fi și scris, poate data, poate altădată.

Pe la nouă, oltean cu grec, nume Ghibu din Trâmbițone, la 11 la Rajiv și înapoi cu/fără bilet francez pe cea mai albă zgârcenie. Pivotal, c-o fi fost mai tânăr, atunci pensionarii fără frontiere? Bine că ți s-a luat de politică, de scris la ziar. La două, totuși, la muzeu. Ce-o fi bând atâta? Aveam o povestire borgesiană, s-a dus. Cu un milion de lire italiene pe lună, în India, moștenire de la mamă-sa, jumătate, câte-un sfert taică-său și soră-sa.

Uma Vesci, varie eccessi. Se moare de frig, de cald, de ploaie. Toate forțele creative se concentrează în prezent. Nu există viitor, nu există trecut. 16. 30 la Universitate, 781, între roată și bordură, culcat pe dreapta, o ruptură, roata din spate, o femeie, bă, boule, normal, trec spre zidul morții, ce s-o fi rupt, mă înțepă inima, la haină, încheiat, genunchiul stâng ros de mătură. Nasturele pardesiului smuls, gaură, să-l caut, n-a venit 784, m-or recunoaște, m-or căina, n-o să știu niciodată femeia, părea o frumusețe, o săritoare. O vodcă Smirnoff la Belvedere, 20.000, cu lămâie, bine că fără sifon. Ceasul minuscul întreg. Plecasem înainte de 7, pe noapte, să momesc norocul, timpul, Trâmbițoni m-a călcat la 9, refăcusem adresa, nu-mi ajunsese nici răspunsul de interior.

La 11 la ambasadorul Dogra până la 12 și 15. Fug la bibliotecă să văd ce-a ieșit, să iau diplomele Eminescu completate pentru Uma Vesci și Artur Karp. Le-am uitat, m-am întors, Maia c-o să-mi meargă rău, nu mai are ce, o să-i povestesc, fuga la muzeul literaturii, 14 – 15.40 pe traduse conferința Umei din italiană, înapoi după bilet, la Cora. Martorii mi-or fi plecat. M-oi uita după nasturi. De nu s-o fi stins karma cu aprinsul ghirlaânduțelor. Inima se mai dezânțepă a refacere, ca după malarie. Trei ore de India. M-a târât softly. Am avut (dez)avantajul că eram mare, am încetinit, a, bucul francez, unde mă am cu ei uite-așa. Rajiv Dogra e amic cu Surgit Das, o știe și pe Nilima, că dacă nu e ea la o școală. Freedom lectures, lunar, până-n august 15, tot 50 de la independență. Antologii, basme, indieni despre România – Tagore, Nehru, Radhakrishnan, Amrita Pritam, Kapila Vatsyayan etc. Ce cumpănă cu expresul, nu e vina lui, poate nici a francezilor și nici a indienilor. Mai bine că nu m-a călcat 781.

Stânga, o coastă, nu inima. Țuica sfârșită ca după cumpănă. Invenție karmică, a nu mai înjura. Și de vin basme și de vin Indii. Cum ne mai întâlnim cunoscuții. Pe amintirea preconștiinței în confuzie cu reîncarnarea. Femeia blondă cu ceapă și ochi de apă. Pe bric, de la Babe. Telefon în teleferic. Era să scăpați de mine, bătaii în raft, știți pe cineva care s-ar fi băgat prima, la coroană, aș fi ridicat capul, nu vreau să fii aici, răsete. Năvala va fi a basmelor cu întâietate cartiană (Treptow per Dănilă Prepeleac) – invitările dacă (nu) dezlegările, ce superstiții, ce tămbălău, absenți peste absenți, Crăciun sub aceleași împușcături. Prince Charming, the Tear-Begotten, Yoth Everlasting and Life without End, The Two Stepsisters (Fata babei și fata moșului). În paranteză (sistemele sunt goale de detalii, detaliile-s plne de sistem).

Am fi putut fi basme indiene. Ce ți-o fi spus că beat (vermut, vin alb, whiskey, vin roșu)? Ceața rece interiorizată în caldul casei. Densușianu. S-f-uri. De nu bate vântul ne-om înființa la Sfinx. Coadă ca la Jorrik Viking Centre în York. Ne bagă Bejgu prin față. Ajungem și la Peleş. La expo Baba cred că merg tot eu – poate prindem și Luchian-Andreescu pre-Barbizon. Sună și răsună tinda, copiii cântă colinda. Strigați fata cea mare să v-aducă stea pe cale. Noi umblăm a colinda pe la casa altuia. Robert Brion, de 85 de ani, rimează France cu decadence.

Că n-aș considera-o, tocmai că am părere mai bună decât are ea despre sine. Mă descrie ca pe o bestie. Asta câteodată, plus că bea și ea, iar cu certatul abia avem de unde ne împăca. Cum că-mi trec ei toxinele și nu-mi mai pasă. Să nu-i mai zic nimic. Păcat că n-are unde merge. Eu, la fel. Ziceam c-ai plânge după mine, d-aia nu te las, da' decât să ne omorâm, mai bine la revedere. Îl dau afară pe Tavi, că din cauza lui. Ba nu. Nici puștoaica n-o bagă în seamă și tocmai i-a dat telefon.

Făcuseși pseudonim pentru trei, să declanșăm antologia de basme. Căpitanul, că să încep lecțiile de engleză pentru ofițeri de marți 5 ianuarie ora 9, banii la ore, și i-oi aduce, oi mai bea și eu. Furie tocmai când mă concentram pe moș Mialalret, îți citisem și programul. Înainte de ceartă, mă culcasem, ca să vin la Chestiunea zilei, nu, că da, m-am dus, ce trebuia să mai sari la scandal. Un cnut se apucă să pocnească. Ieri de ce n-ai venit la colinde – am băut cu moșii. Lui Drăgulănescu i-a spus Noica să intre în partid și merge ambasador în Kenya, apoi că nu mai vrea madam, creditele date țăranilor, pe politica lui Văcăroiu, i-au fost reproșate. Bătrânul Scornea își invită nepoatele la pianul nou-sosit. Profesori de muzică solidari. Totuși mai bine că nu suntem îngeri. Îți consum și pixul tău. Ne-om mai scoate ochii și chiar dacă ne-om sparge capul, tot îți voi cere iertare, ca totdeauna, zici, ce te mai crezi.

ți-aș scrie de Arald suflet Mariei
în tropotul strigoilor călare
Ave Maria înseninare
bătrânețile copilăriei
cer spart de smarald darul beției
pocal pocăit demândare
bacantele peste cutare
tu că scrisoarea nimicnicie-i
nici Soeren atunci nici Marija
răsfoindu-i nu te răpiră
sub vikingsi normanzilor spija
pe Dunăre plânsul de Kiră
cine să ne mai fi dat în grija
tăietorului din grija asiră

Nepornind nimic de unde să închei un sonet, poate ieșirea din modă, din pepeni, cu exorcizarea generalilor. Când nici caracterul, nici pacea nu te mai agrădesc. Om mai fi trecut un hop. A nu avea cu cine te sfătuți pentru că tocmai te cerți pe-o vorbă, pe-un senin, când e să se aleagă praful-jaful.

a liniște și pace lasă brăul
și-și strecură sub pântec grâul
nu te mai are-n scârbă n-o mai ai
geaba cântai pe deal pe cai
Sikander dibuie pe por
noi stăm la pândă por în por
colindătorii în răspăr
noi tot nu ne luăm de păr

Că o să ajungem și acolo, la violență, abia s-ar înțelege, cât mi-ai răspunde la obsesia mea că oamenii nu se bat să vadă care e mai tare ci pentru a-l ucide pe celălalt. Scrisul, tot așa, toxine descărcate în masochiști de ocazie, întâi în fața propriilor ochi, în oarba femeii, în orbul bărbatului. Ne-om fi tot pândit, măcar și haită în India, la ce uiți, cu orgoliu, bunătatea răului de a fi fost atât de împreună. Cum mai înnebunim cu anii, pe-a romanței.

patimă ghinda spart capul dealului cornul comoară nu mai trăim și dincolo stejărișul nu mai tăiem crângului vena tânără aura spadă orizontul se prefiră contabilitatea milarepiană în bon nins pe banjul din Himalaia bruscă radere mâlc peisagiile a nu mai comemora pe cine între nemaiferăstruite foi extrema depărtare înhamă-ți-o aici la streășina cu înnăscutul brici nimic să mai existe nu te strici

Chiar, marele stejar și grădina cu ban de aur și pădurea mare de pe sus, lanțuri, ghirlande din frunze cusute în cozi. Mușchii banjului himalaian mi-l arătasera stejar – numai frunzele n-aveau cresteze, erau ca de fag. Toamna asta, călcând pe frunze galbene, mi-am amintit de surparea și curgerea Himalaiei, refrișată rapid cu pini, lipsind astfel piatra de solul frunzelor care opreau

inundațiile.

PARALIZIA TATĂLUI

Mai totdeauna m-am înfășurat în bătrâni, de la bunici, la academicieni. Balanța răsturnându-se, mă sfiesc în lumea părăsită a tinerilor. Paralizarea tatălui mă oprește la miez de noapte, între viață și moarte. Certurile și rutinele se succed în gol, fără ranchiună măcar. N-a lipsit niciodată paralizia din oameni, din alții. Japonezii stau șintoiști în copilărie, se fac creștini la tinerețe, iar bătrâni trec la buddhism, fără nicio jenă, după avantaje, mi-o spune Elisabeta.

I-am luat bagajul bătrânului Mialaret în bibliotecă și l-am dat pe mâna Paulei Braga și al Elisabetei Negreanu (bărbatul ei ne-a dus cu mașina și a oferit masa la Pescăruș – somon fume, caviar, mixed grill). Vrea să fie consultant la reformă. I-aș traduce psihopedagogia, s-o lansăm în mai, cu o nouă vizită, vrea să-și ia și nevasta. La cina din biserica lui Neculce, s-a mărturisit că e botezat, catolic, dar laic, nu ateu. Pleacă mâine la Quebec.

Părinții vin la bibliotecă să citească pentru copiii lor. Noi angajați au dat examen. Ce face maică-ta? A murit. Decont Mialaret. Câte telefoane dai pe zi? Propagandiști de-o viață. De orbită să nu orbesc, de paralizat să nu paralizez, atunci ce se mi se întâmplă? Cercul vieții viciu cu nume de aură lunecă pe gât și se strânge ștreang. Floare de cucută albă ca o mută. Taică-meu paralizat. Mama Anuței înmormântată la Capra. Ai visat-o prima oară pe Cristina, ai cumpărat ce-i plăcea, și țigări, și votcă, îi plăcea și să se f. A tradus-o pe Veronica Micle, împiedicându-se, vag, la „lauda de sine nu miroase a bine” - femeia o fi povestit propriilor fete și, astfel, și la Junimea. Se bucurase Popeasca de pomana Cristinei, că adică și de ea o să-și aducă aminte, moartă, cineva, și o să-și amintească și ea dacă mori tu înainte. Figlia del tuo figlio.

lăudată suferință crinul acasă încântului cinul luceafărului mării eminul mamă din mormânt tată din Lazăr doamne din cer cruce de rază pe Hristos să-l rază necredința fiindu-mi sine sinele ia-l de la mine într-un tren încremenit pe șine ruga tinereții departe clipa ta de ne mai desparte și cunchinătorul lui Astarte urcă ființele mușuroi cum și-ar cânta din cimpoi cum te petrecem pe la noi vorbisem lepra maică pe maluri de drăgaică uscate pentru gaică nerușinare zisa cititului assisa din blancă porolissa te întremează frază treimea alcatrază ionii cruciază terțina guelfă și ea îl naște pe Mesia Fecioarei fecioria când și noi și din mare și din crucificare prin chitul dimândare în Bethleem la iesle tai Iosife din tesle Irodul preste bresle plutitul Mării Moarte prin maică la o parte grădină și pe Marte din Vărsător prihană haină momentană un basm infarct în strană la mătură nu saltă morbidității haltă a mea lume cealaltă poate iazul sanscrit s-a dosofteit ovilit adhi-kavi l-am lovit maica iubirii durere prefăcută mângâiere dumnezeire cere am obosit în necredință cu anii fără de căință târzie frumusețe neființă beție-nsângerată viața amurg târziu ca pazza vitalitatea strața pe-acum dicteu nemistic pe-atunci colindul cristic pe când cu vîpt artistic nouă ce nu ne-a lipsit n-am avut nici iscusit învârtitei aurit starea magilor de visu dacă a văzut Parisu din pomenile vascrișu

Am scris și-n somn terține – le-am uitat. Voi merge mâine să-mi văd tatăl ținut la pat de trei luni. Ciofu, că evenimente. Jeni i-a zis lui Selianovici, taică-său, pe moarte, uite-atât o tumoare: te-au ajuns blestemele mamei, exact ca Noana către Jeni, când paralizase tatăl nostru, de n-o mai înghițe aia. Mă voi mai duce, totuși, la parastase, nu voi rupe-o, pe viață, cu Târgoviștea, mai vedem. Starea de Crăciun ca o tristețe, patru la masă cu câinele. Dumnezeu e trist. Ci azi i se naște Fiul. Fata vine cu mine mâine la Târgoviște. Le-am spus-o, din durerea de a-mi vedea tatăl muribund se poate ivi cea mai frumoasă zi a vieții mele, care, la vederea ei, să-l facă sănătos, Dumnezeule! Rhino alb-negru, disparent – ca noi toți. Animale în paradis – altfel chiar plictis, pușcărie. Te-ai dus la doctor? Discul nu mă lasă. Anti-singurătate. Îi voi povesti „tot” concertul, dublu, al lui Gigi Zamfir.

Fata nu m-a lăsat să beau – pe le să moară nu l-ar lăsa. Viața lui tremurând între cutremure scufundate, dacă nu lucrează minunea lui Dumnezeu. Sighișoara în ploaie, mascarade medievale, N.D. Cocea, în șezlong, nud, cu mâinile pe „testicole” (Giurgiuca:) a murit tatăl dv. și nu suferiți, nu vezi că bat clopotele? Nici chiar așa. Fuga, noaptea, la congrese, întruniri cooperatiste, taică-său a fost „la noi”, în cooperatie. Lenjeria malaxată în grădină. Mi-am căutat cămașa în careuri, încep s-o

îmbrac, sigur că nu e a mea, dar și stăpânul poate s-o ia pe-a mea, identică. Siluete dinspre o comunicare baritonală, până-n rufărie, vorbește Mialaret-taică-meu-Zamfir-tatăl, honoris causa, trec la pantaloni, taică-meu nu mai poartă, pe motive de igienă când ești paralizat, îl spală o femeie o dată pe săptămână, are instalații și așternuturi, să nu fie ud. Se îndesesc kongresmani – mă văd văzut – unul își trage și el nădragii pe el, eu nu mai apuc și, cu pantalonii în mână, ejaculez în jet continuu, de țurțur primăvara la streășină, ca la teze în școală, ca atunci când Oltul m-a luat cu luntre și am sărit din ea, ca oricând am avut emoții surori cu moartea. Sfinte d'Annunzio din Prato! Iar en famille, în Seoul, după zgârie-nori, cu personaje indiene. Margaret, Neetu, care era jucată de Radha, ne întorsesem de la o sesiune-spectacol-vizită-sindrofie, eu am văzut pe-un geam ad hoc o bătaie, bunica și fata, a și zis Leela, că Margaret cu Neetu, eu credeam Radha, se bătuseră, un telefon, am vrut să răspundem unul dintre noi, Radha sau chiar Nilima, ci e pentru ele. Am luat-o spre universitate, pajiști, turnante, m-aș fi întors, am rătăcit destul, seara la marea recepție aveam să ne vedem, reîmpăcați, cu mărimile tot ale kongresului-cooperației-bâlciiului-poleit-al-vieții-de-vis-întors.

Unde ne punem bagajele? Luăm din lucruri, le rătăcim, se apropie plecarea, au rămas niște cești, niște ambalaj, chiar în stil indian, acum, n-o să dea bine, la venirea președinților, și cine le-a lăsat acolo dacă nu românii, alt stres, altă belea, mai dăm o raită cu mașina, se înființează și Povești – Mihai, să ne oprim, intră la un hotel Suite, uite, ne dă bilete pentru la noapte, mâine zburăm, da' puteam sta la prieteni, petreceam la palat, fie și la universitate, aici e departe de oraș, aeroportul o fi în partea opusă, nu mai ajungem, na că vine din stradă Popescu, băi, aeroportul e-n partea asta, e mai aproape decât oriunde, bine atunci, putem merge și la bal, aici ai de toate, și femei goale, ni s-a dat de înțeles din ruptoarea treziei verbioase în secvențe onirice de zi spre nocturnul ontic.

Câte n-oi fi visat și-aș fi tot dus-o așa în vreun paralel filial cu paralizia paternă. Altfel aș începe traducerea lui Rajiv, și din Mialaret. Atmosfera era de la Palatul Almora, unde venise și Margaret, nazistul Naderer îmi recomandase aventurieri în India, iar majot Gurnam Singh că developează el filmul, la garnizoană, apoi că s-a voalat, adio Nanda Devi și Durga puja. Mai bea apă din țeasta asasinatului în ritmul convulsiilor, în lanțurile nebunilor. Salpetriere. Concertul lui Zamfir. Apusul soarelui, oglindă a morții. Nu voia papagalul să iasă din colivie, am fluierat ca doi naiști, năiști, zalomitiști, ne-ai auzit, eram fericiți, pasăre și cuc. Tu ți-ai văzut un film, pentru motan, câinele a adormit. Visul, de m-o lăsa, m-o paraliza, de când maică-mea decanceriza moartea sa.

Eram în cabinetul ministrului, o bătrână în baston, cu basmaua trasă pe față, ochelari, intră, dă să mă alerge ridicând bastonul – te bag în p. Mă-tii, mă doare discul, mă feresc greu – nu sunt eu ministrul, mă așez lângă o haină, de disc, se plimbă înspre singurul fotoliu gol – am avut trei, primul a fost Schiller – Friedrich Schiller, am completat, s-o abat. M-am trezit cu gândul la cine o fi fost al doilea, convins că al treilea eram eu. A, era moartea, ceva mai bătrână. Al doilea ar fi Schopenhauer, o moarte pentru fiecare. Apoi e vorba, totuși de tata, i-o fi vizualizat diazepamul idila, pe echivalarea zacerii cu zboruri onirice. Dați-mi telefonul – sunt ministrul chimiei – îl găsesc eu, nici eu nu aveam carte de vizită. Tusea Platei e automat o ploaie, un vuiet de pădure sau un fluviu. Feresc motanul, dau să strivesc cățelul, rămân în patru labe deasupra, el se trezește speriat de moarte, eu cu discul, Plata, ce, era să cad pe câine, nimic, așa o fi căzut și tata, da' uite că eu mă ridic și nu mi s-o urca discul la creier. Apoi, la lucru, uitând de doctorul Schiller și a lui. Discul lui Vishnu, banii dăruiților de Lakshmi.

E opt și nu s-a luminat – fă-ți marți moartea, tată, și să mai dăm cu zarurile pe-a matală. Datoria vieții noastre, de Pârvan, ori monolugul unui pictor, de nu Rajiv, finisându-și tabloul „Tagore și Eliade”, vorbesc deja în 23, ca să nu văd cu ochii închiși craniul părintesc încastrându-mă cu încruntare ultimă. Aș traduce pagini din paragini, cu centura lângă mine – vehicu, discul. Taică-meu a recunoscut Dunărea albastră. S-o ridica săptămâna viitoare. Am tot bătut la mașină, fără oprire, traducere dintr-un ambasador inginer, cu drag varanasian de basme.

CUPRINS

NU S-A DESCHIS PARAȘUTA.....	2
HRAM.....	16
OMÂNEȘTE	19